

LITERATUUR

* * *

Captive breeding of the Mozambique Spitting Cobra (*Naja mossambica*) at the Poole Serpenterium; J.G. Lilley. *The Herptile*, 1986, Vol. 11 (3): 112-113.

Beide ouderdieren waren 1,20 m lang en aten muizen en kuikens. Ze werden om de tien dagen gevoerd en aten dan zoveel als ze op konden. In de zomer bedroeg de temperatuur overdag 35°C en 's nachts 26°C. In de wintermaanden was de temperatuur respectievelijk 26°C en 20°C.

Eind april 1983 werd het vrouwtje bijzonder agressief. Op 1 mei legde ze onder een stuk kurkschors acht grote eieren (4x2 cm). Zes eieren bleken bevrucht te zijn en werden in watten ingebed. De temperatuur bedroeg 26°C en de watten werden dagelijks besproeid.

Op 19 juli kwamen vier eieren uit. De jongen waren uiterst agressief en sproeiden vol ijver hun gif alle kanten op, soms wel veertig cm ver. De twee overige eieren kwamen de volgende dag uit. Twee dagen na hun eerste vervelling kregen de jongen naakte muisjes te eten.

Natural History and captive breeding of the Californian King snake (*Lampropeltis getulus californiae*); Frank Clarke. *The Herptile*, 1987, Vol. 12 (3): 96-100.

De Californische kettingslang is één van de kleinste soorten uit de getulus-groep en bereikt een lengte van 1 meter. De auteur beschrijft in zijn artikel hoe hij deze dieren verzorgt en hij geeft een uitgebreid kweekverslag. Als substraat voor de eieren gebruikte de auteur vermiculiet. De eieren kwamen na 65 dagen uit.

The Night Adders of Southern Africa Genus *Causus*; Roger K. Pewtress. *The Herptile*, 1986, Vol. 11 (1): 17-21.

De auteur beschrijft in het kort de verschillen tussen de twee soorten, *Causus rhombeatus* en *Causus deflippii*. Het voedsel bestaat voornamelijk uit padden, waarbij ze de voorkeur geven aan één grote pad boven meerdere kleine. Het gif van deze dieren is cytotoxisch en veroorzaakt plaatselijke zwellingen, maar is voor mensen niet levensgevaarlijk.

Captive breeding of the Durango Mountain Kingsnake (*Lampropeltis mexicana greeri*) and the Arizona Mountain Kingsnake (*Lampropeltis pyromelana*); Robert Applegate. *The Herptile*, 1987, Vol. 12 (4): 140-148.

De auteur kweekte herhaalde malen met *Lampropeltis mexicana greeri*. In 1983 ging het echter mis: van de 40 eieren kwam er slechts één uit. Achteraf denkt hij, dat de wintertemperatuur te hoog is geweest. Bij een relatief constante temperatuur van 10-13°C in de maanden november tot maart zijn de kweekresultaten meestal goed.

Lampropeltis pyromelana is volgens de auteur beter bestand tegen hogere temperaturen. In tegenstelling tot *Lampropeltis mexicana greeri*, die twee legsels per jaar produceert, legt *Lampropeltis pyromelana* slechts één keer per jaar eieren.